ANUL XII. No. 1357 — 4 PAGINI 3 LEI — Miercuri 13 Iunie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Dela campionatul mondial citire

Insfârșit, proba buclucașă organizată de iubitorii lui «giuoco de calcio» și supuși ai eternului «il Duce» s'a sfârșit.

A câștigat — cum se cuvenea — Italia.

Pentrucă meritau și trebuiau să câștige.

Meritau, prin jocul atletic, rapid, plin de viață și de ardoare care se practică pe toate terenurile din țara romană.

Trebuiau, pentrucă așa cereau 60.000 de spectatori, veniți să-și încurajeze «squadra» lor, ruptă din sufletul lor, mânată de aceleași idealuri, legănată de aceleași visuri, întristată de aceleași necazuri.

Era vocea sângelui, voce peste care nu se trece și căreia toate i se supun, care voia aceasta.

Și au câștigat italienii.

Ni s'a spus că Platzer a fost aruncat în plasă de trei «azzuri» înebuniți de goana după victorie, că doi spanioli au eșit cu picioarele frânte după ieren, că Ferrari și Alemandi au leșinat, cu răsuflarea gâtuită și plămânii storși, după matchul cu Cehoslovacia.

Și s'a încercat a se aduce o micșorare victoriei italiene.

Supremă nerozie!

Când i se aducea cel mai frumos omagiu!

Când i se recunoștea, acestei victorii, substratul ei adevărat, esența ei de expresiune a unui popor, a unei națiuni întregi!

Victorie ca aceia a Italiei în acest campionat mondial, iată singura care contează cu adevărat, care umple de mândrie, care înalță capul și îndreaptă spatele, când spui: «*Am învins NOI!*»

Are dreptul Italia întreagă să spuie «noi». Au jucat toți. Au luptat toți, au învins toți, dela Duce până la ultimul soldat dela graniță. Echipa nu era numai a lor. Erau ei în ea!

Dealtfel, este singura glorie pe care o trage «campionul mondial» din victoria lui. Căci, după cum spuneam într'un articol precedent, nu socotim proba terminată la Roma, drept perfectă, din punct de vedere calitativ.

O glorie similară este, aceea care aureolează locul trei al aceluiași campionat mondial.

Și germanii au trecut peste bariere, tot prin această exagerare a voinții, tot prin această convingere de reprezentare a țării lor.

Și ei, din punct de vedere pur sportiv, au dreptul la tot atâția lauri ca și italienii.

Căci iată ce putem citi, din biblia campionatului mondial:

Victoria nu e totul. Modul în care o obții, răsunetul sufletesc pe care-l are, iată ce trebue să o completeze și ceeace, câteodată, o înlocuește.

GHEORGHE ȚARI

UN NOU PION...

Puțini spectatori au venit Duminică seara la Arene. S'a confirmat astfel o veche constatare că reuniunile de box au la noi succes de public, numai când au pe program boxeuri grei.

Căci cum altfel să explicăm stalurile goale, galeria aproape goală și fotoliile goale—aspectul dezolant de Duminică seara al Arenelor romane—în seara în care se disputa un campionat național, iar Gorun era opus lui Huguenin, un boxeur cu un prestigiu internațional precizat?

Chestiunea aceasta însă interesează mai mult pe organizator.

Ceiace solicită aici neapărat câteva rânduri este performanța lui Gorun.

Au văzut-o puțini.

Aproape o mie de oameni — numai—au fost la Arene martori ai unei afirmări care a electrizat asistența, aliind-o într'un strigăt comprimat spre sfârșitul matchului într'un singur îndemn, repetat simultan de fotolii, de staluri și de galerie.

— Hai Gorun!

Au văzut-o puțini spectatori performanța aceasta. Au trăit-o puțini. Fiindcă alături de Gorun, toți spectatorii au fremătat sub aceiaș încordare nervoasă, părtași ai eforturilor cari pe ring erau numai de Gorun resimțite.

Dar performanța aceasta depășește cadrul restrâns al asistenței de Duminică, pentruca să rămână mototolită între două capitole ale unei cronici recapitulative.

Fiindcă nu în toate zilele, un boxeur poate să dispună de Huguenin, așa cum a dispus Gorun.

„La figure pale" *cum i se spune lui Huguenin la Paris este un adversar greu. Un om care — posesor al unui palmares admirabil — îți poate aduce consacrarea, printr'o singură victorie asupra lui.*

Gorun a reușit această victorie. Și a reușit-o în condiții grele pentru el, după o îndelungată absență de pe ring, fără rutina matchurilor grele și cu o emoragie care i-a înfundat respirația în aproape tot cursul matchului.

Ce i se putea cere mai mult?

Ce se putea aștepta mai mult dela fracțiunea aceasta de om viguros, pregătit și de o ireproșabilă constinciozitate profesională decât vârtejul acela de pumni, de îndârjire și de energie pe cari le-a desfășurat necontenit o jumătate de oră?

Primul examen internațional al lui Gorun a însemnat o consacrare.

O nouă consacrare în albumul atât de sărac al boxului românesc, tânjind de mult după un non pion de ofensivă internațională!

Boxul românesc tresare sub noui învolburări de afirmare.

După Toma Aurel, Ion Gorun.

GEORGE FULGA

Cum a reacționat Rombolul împotriva modului de programare a Balcaniadei

O intervenție la federația greacă

Ne-am ocupat pe larg și în mai multe rânduri de programul pe care l-a întocmit federația greacă pentru Cupa Balcanică 1934—1935.

Am arătat că nu numai în cercurile noastre oficiale felul cum a fost fixat programul a produs nemulțumiri. Că și sârbii și bulgarii sunt profund afectați de datele programului.

Mai mult, bulgarii au luat chiar hotărârea să se retragă din competiție pe motivul că la 25 Decembrie echipa lor este după o vacanță de aproape două luni și, în atari condiții, nu se poate prezenta în competiție.

Oficialii noștri sunt și ei nemulțumiți de acest program. Dar nu pentrucă el ar începe la 25 Decembrie. Ci fiindcă matchurile României sunt astfel distribuite, încât echipa noastră ar fi obligată să joace în trei zile două matchuri.

Secretariatul feredației a expediat la Atena o scrisoare în care cere — firește în termeni amicali — să se revizuiască programul.

De răspunsul care va sosi dela Atena depinde reacțiunea federației noastre.

Cereți mâine
Gazeta Sporturilor
3 LEI EXEMPLARUL

Toată Italia e în fierbere după victoria de Duminecă

Manifestațiile entuziaste continuă în toate colțurile peninsulei

A câștigat echipa atletică, «teamul care în patru zile a jucat 300 de minute»

Amănun e inedite asupra finalei

„Intreaga Italie a fost alături de azzuri"

ROMA, 11 (Intersport). — Azzurii sunt campionii lumii... Aceasta este concluzia finalei celui de al doilea campionat mondial.

Părerile unanime sunt favorabile tezei, care preconizează că proba mondială a fost un succes

Cel puțin din punct de vedere pur sportiv, părerea tuturor este că s'au realizat lucruri formidabile.

Socotelile financiare nu sunt dintre cele mai favorabile. Din ziua când Italia intrase în finală, preocupările materiale au trecut pe al doilea plan, Italia legându-și numele de o organizare exemplară și un succes sportiv formidabil.

Ori, această propagandă internațională prin football, constitue maximum de satisfacție...

ENTUZIASM 100 %

Scenele cari au urmat finalei campionatului mondial din 1930, au rămas vii în memoria celor cari au citit descrierile făcute în presă.

Ele au fost chiar subiectul unei celebre cărți, a decedatului romancier Pierre Billotey.

Se pare însă că Italia, a oferit ceva nou, un aspect nemaipomenit și bucurie populară creată de o performanță sportivă, a dat loc la scene de un entuziasm delirant.

Este greu de descris ce s'a petrecut la Roma.

In stadion, după ce Italia a egalat și a luat conducerea, publicul a fost în de'ir, dar nu un delir cum s'a văzut când au mai marcat azzuri alte goaluri, în alte întâlniri, ci scene în fața cărora neofiții, ar fi putut spune că au văzut

100.000 DE NEBUNI

Intr'un colț al tribunei o adevărată ploaie de pălării și bastoane. In altă parte, mișcarea agitată a provocat o busculadă încât zeci de oameni, au căzut de pe bănci. La locurile popu'are începuseră strigăte și un zgomot asurzitor de trompete.

Toate acestea în timp ce câțiva jucători italieni începuseră să «meargă în mâini» ca la circ. In tribuna presei, ziariștii italieni se sărutau ca femeile...

Intr'un colț al tribunei 5000 de cehoslovaci consternați.

ENTUZIASMUL CONTINUA

Ce s'a petrecut pe teren, n'a fost însă decât un început.

In momentul când la sfârșitul matchului, d. Rimet a transmis învingătorilor trofeul campionatului mondial am asistat la un spectacol uluitor. Zeci de mii de voci au intonat «Giovinezza».

Trei ore după terminarea matchului, mulți din spectatori se mai găsiau pe teren.

Toți comentau și pe fața tuturor se putea observa o bucurie excesivă.

In timpul acesta pe străzi, cortegii impunătoare și retrageri cu torțe, accentuau tot mai mult, frumusețea acestei zile care a intrat în istorie.

IN PROVINCIE

a fost acelaș entuziasm.

In comunele mici, ca și în orașele mari, acelaș entuziasm.

Interesant este că peste tot autoritățile au instalat difuzoare puternice, prin cari s'au retransmis peripețiile primei finale câștigate de o țară din Europa.

1000 de telegrame de felicitare au parvenit până astăzi la prânz federației italiene.

Coloniile din toate colțurile lumii, au ținut să-și manifeste entuziasmul.

Interesant este deasemeni că pasiunea finalei, a fost stimulată de o sugestivă proclamație a lui Sttarace.

Acest minunat animator al sporturilor italian, în ajunul finalei a declarat:

«Toată Italia trebue să fie alături de azzuri».

Și bilanțul finalei arată că a fost.

PRIMELE PARERI

După finală, a început asaltul după tradiționalele interviewuri.

La match au asistat toți marii pontifi, tribuna oficială a fost o mare frescă de prinți ai footballului.

Ca niciodată, toți refuzau să acorde interviewuri. Parcă primiseră un consemn.

Totuși câțiva din ei au formulat rezerve asupra echipei învingătoare.

Față de acest complot al «tăcerii eloquente...», conducătorii italieni au înțeles să ia poziție.

Evident nu au a se răfui cu nimeni. Inteleg însă — și cu drept cuvânt — să apere performanța echipei italiene.

Astfel Pozzo, căpitanul național, omul cel mai popular astăzi, a declarat:

«Intrun sport atletic, într'un joc bărbătesc, campionatul mondial se cuvenea echipei atletice a Italiei.

«Care echipă din Europa este în stare să joace 300 de minute în patru zile, să întâlnească adversari ca: Spania și Austria și să iasă victorioasă, cum a eșit echipa Italiei?

«Din competitorii cari s'au prezentat în campionatul mondial, cei mai pregătiți am fost noi și nu ne putea scăpa ocazia de afirmare».

PROPRIETARI CU AVERE ȘI AUTOMOBIL

11 oameni fericiți sunt:

Combi, Monseglio, Allemandi, Ferraris IV, Monti, Bertolini, Guaita, Meazza, Schiavio, Ferari, Orsi.

Au primit câte 20.000 de lire, câte o casă în orașul unde trăesc și fiecare două automobile.

Frumoasă satisfacție pentru un footballist, minunat stimulent pentru cei mici cari se gândesc să ajungă internaționali.

Echipa Italiei, compusă din jucători din provincie nu va părăsi Roma, decât într'o săptămână. Dacă până atunci se vor consuma festivitățile în onoarea lor. E puțin probabil însă.

Mâine Combi, Orsi et Co. vor fi primiți de Mussolini, iar peste două zile va avea loc solemnitatea decorării lor.

GHETELE LA LICITAȚIE

Cu o mică... modificare s'a adoptat o veche tradiție engleză.

Ghetele gloriosilor jucători vor fi puse la licitație, iar fondul realizat va fi destniat unui scop de binefacere.

Lucrurile nu se vor opri aci. Multe alte sărbători și manifestări vor marca în zilele următoare, această izbândă a footballului italian.

ȘI O ECHIPA A EUROPEI

Un ziarist francez a publicat un reportaj, în care arată că astăzi se poate forma echipa Europei.

Iată și din cine:

Zamora (Spania), Quincoces (Spania), Sesta (Austria), Wagner (Austria), Szücs (Ungaria), Van Heel (Olanda), Guaita (Italia), Regueiro (Spania), Langara (Belgia), Nejedly (Cehoslovacia), Orsi (Italia).

Primele păreri ale presei străine

VIENA, 11 (Intersport). — Despre partida din Roma, care a adus victoria Italiei asupra Cehoslovaciei, «Neue Freie Presse» scrie următoarele:

«...A fost o luptă clasică între cele 2 echipe plină de sacrificii. Inaintea pauzei, cehii au dominat net. Dar spre sfârșitul reprizei a doua au diminuat elanul, lucru care a dat posibilitate italienilor, încurajați neîntrerupt de public, să egaleze

Când Italia a marcat goalul victorios, care a însemnat totodată campionatul mondial, însufletirea nu a avut margini și stadionul a fost un adevărat balamuc.

«Cehoslovacii au făcut un joc mare și cu puțin noroc ar fi putut câștiga foarte ușor. Și-au surclasat adversarii nu numai tehnicește, dar și în ceace privește elanul și iuțeala. Planicka a fost din nou eroul zilei. Cei doi fundași au fost la înălțime. In linia de mijlocași Kreil nu a putut rezista, iar atacanții au pierdut toate ocaziile din cauza nervozității.

«Italienii au tras foarte mult la poartă. Mai ales Orsi, care a fost cel mai bun. Monti a jucat dur. Stâlpul principal al apărării a fost Allemandi.

*

PRAGA, 11 (Intersport). — Dacă echipa cehoslovacă nu ar fi pierdut partida contra Italiei, ar fi beneficiat de invitația direcțiunii băilor Pistany, care a oferit o odihnă gratuită 10 zile tuturor jucătorilor.

O echipă sovietică în Capitală

Un proect, sau un svon?

Nici nu s'a ratificat încă protocolul pentru reluarea raporturilor cu U. R. S. S. și în cercurile sportive se vorbește de angajarea unei echipe sovietice de football.

Svon sau proect, lucrul pare a fi foarte interesant.

Dacă într'adevăr proectul există, realizarea e problematică.

U. R. S. S. nu face parte din F. I. F. A., deci e imposibil ca echipele dela noi aparținând F. R. F. A.-ului, să joace contra sovieticilor.

Mâine încep campionatele internaționale ale României

O zi ne mai desparte de debutul sezonului internațional în tennis.

Mâine, pe terenurile Tennis-Clubului, vor începe campionatele internaționale ale României.

Iată lista participanților:

ITALIA
Hubert de Morpurgo.

CEHOSLOVACIA
D-na Morhaut, Krassny, Vodička.

JUGOSLAVIA
D.na Gostiça, Punceç, Kokuljevici.

GRECIA
D-ra Lenos, Nicolaidis.

BULGARIA
Jordanoff, Souroudjieff.

Dintre Români, cei mai buni jucători și-au trimis înscrierea: Poulieff, Botez, Retti, Hamburger, Schmidt, Segal, C. Cantacuzino. San-Galli, Gabor, Caralulis, Gitta, Wartenberg, Pusztay, etc.

D-nele: **Popper, Romalo, Cara-Costea, Racotă, Butculescu, Han, Florescu, Toff, Wertheim.**

D-rele: **Somogy, Nini Golescu, Jaszberenyi, Czapp, Hossu etc., etc.**

A face un pronostic este foarte dificil, necunoscând prea mult din forma actuală a participanților.

Dar, după desfășurarea primului tur, vom căuta să detașăm câteva nume.

Două recorduri naționale doborâte la Tg. Săcuesc

I. Soos (C. A. C.) recordman național la aruncarea suliței cu o mână și cu două mâini. Istoricul recordului

Duminecă, în cadrul unei reuniuni modeste în micul orășel Tg. Săcuesc din fundul județului Trei Scaune, venerabilul preot Iosif Soos a reușit două performanțe demne de menționat.

Incercând în mod oficial recordul național la aruncarea suliței, el a reușit să arunce într'una din cele șase încercări, 57 m. 75, PERFORMANȚA CE INTRECE CU 41 CENTIMETRI RECORDUL NAȚIONAL CE APARȚINEA PÂNĂ ACUM DOUĂ ZILE LUI ROTTMAN ȘI ERA DE 57 m. 34 cm.

Profitând de forma în care se află, preotul Soos a încercat și cu deplin succes recordul la aruncarea cu două mâini, TOTALIZÂND 88 METRI 45 cm.

CU DREAPTA 57 m. 75, cu STÂNGA 30 m. 70.

Vechiul record aparținea tot lui Soos și era de 80 m. 19, performanță stabilită în 1932.

Revenind la prima lui performanță, aruncarea cu o singură mână, trebuie să declarăm dintr'un început că suntem încântați că recordul a fost ameliorat, sau mai precis că de pe tabela recordurilor naționale a dispărut un record omologat și recunoscut în condițiuni dubioase,

Rottman, a fost incontestabil un bun atlet, dar performanța lui stabilită la Dantzig, nu a mai fost urmată cinci ani de niciun rezultat care să confirme insprava dela Dantzig. Intr'adevăr, urmându-l în decursul tuturor probelor la care a luat parte, din 1929 și până astăzi, observăm că dela performanța lui stabilită în afară de hotarele țării 57 m. 34, nu a mai putut niciodată trece de 53 metri.

Fără a diminua din valoarea lui Rottman și fără a pune la îndoială buna lui credință atunci cand a cerut omologarea recordului, am tras concluzia că atletul din Bistrița a fost un aruncător neconstant.

28 METRI 80 IN 20 ANI!
DELA 28 m. 95 LA 57 m. 75

Primul record național înregistrat a fost al lui Schmettau în 1914 (18 Mai), când a aruncat 28 m. 95. In acelaș an însă valorosul atlet Valianatos reușește, cu drept cuvânt o performanță frumoasă pentru acele timpuri, săltând recordul la 38 m. 96, adică cu aproape 10 m.

Din 1920 începe să se manifeste ca în toate probele de altfel neta superioritate a Ardealului care prin: Uitz, Corcan, Ulrich, Springher, Onciul, Rottmann și acum în urmă cu Soos, aduce îmbunătățiri recordului.

Iată redat în mod succint istoricul recordului la aruncarea suliței:

1914 *Schmettau* 28 m. 95.
1914 *Valianatos* B.T.C. 38.96.
1916 *Valianatos* B.T.C. 39.80.
1920 *R. Uitz* C.A.T. 43.90.
1921 *R. Uitz* U. Cluj 48.10.
1922 *R. Uitz* U. Cluj 48.60.
1923 *B. Corcan* U.C. 50.34.
1923 *Ulrich* Soc. G. Sibiu 50m. 48.
1924 *Ulrich* „ „ „ 50m. 80.
1925 *Springher* Nădlac 51m. 65.
1926 *Springher* „ 52m. 20.
1928 *Onciul* Sp. Stud. 55m. 23.
1929 *Rottman* Ol. Br. 57m. 34.
1934 *Soos* C.A.T. 57m. 75.

Performața lui Soos este cu atât mai meritorie cu cât acest atlet deși preot, de un an, totuși nu și'a abandonat sportul lui favorit, practicând și acum cu aceiași dragoste atletismul.

Câtă diferență dela antisportivul arhimandrit Scriban la umilul preot din Tg. Săcuesc Iosif Soos, recordman național!

Automobil Clubul Român pornește la lucru

Un lăudabil program de activitate. Cinci concursuri în perspectivă. Vor participa și concurenți streini

Inactivitatea automobilistă din ultimii ani a făcut să curgă valuri de cerneală și nu de puține ori, coloanele noastre au adăpostit o vie campanie împotriva Automobil Clubului Regal Român, organul diriguitor al destinelor automobilismului dela noi.

Mult timp Automobil Clubul a rămas impasibil față de învinuirile ce i s'au adus dar, a sfârșit prin a înțelege cât de dreaptă este campania dusă contra lui.

Și se pare că acest fapt s'a produs și în urma declarațiilor făcute de A. S. R. Principele Nicolae, revistei «Auto-Journal». Augustul automobilist, nu are cuvinte prea elogioase la adresa Automobil clubului, a cărui inactivitate nu poate servi cauzei sportive.

Mai multe competițiuni în proect

Desigur că, în fața unor asemenea evenimente cei dela Automobil club s'au văzut obligați să purceadă energic la înființarea unor competițiuni cu prilejul cărora să contribue la desmorțirea automobilismului românesc.

După cum în alte împrejurări am criticat vehement atitudinea conducătorilor Automobil clubului, suntem primii cari îi felicităm pentru inițiativa luată. Și avem toate motivele să credem că, de data aceasta, idela nu va rămâne în stare de proect.

Se pune prea multă râvnă pentru îndeplinirea unui vechi deziderat al automobiliștilor și lucrurile penttu punerea pe picioare a mai multor întreceri automobiliste sunt foarte înaintate. Suntem în măsură să anunțăm chiar, că astăzi va apare de sub tipar, regulamentul primei probe.

Un concurs de regularitate

Reluarea activității automobiliste va coincide cu organizarea unui concurs de regularitate în care, fiecare concurent va avea dreptul să-și aleagă, după voe, media orară cu care urmează să acopere parcursul.

Concursul se va ține pe traseul: București-Ploești-Sinaia-Brașov-Râșnov-Bran-Rucăr-Câmpulung-Târgovi-

(Continuare în pagina 2-a)